పొగమంచు

సీరియల్

ముద్దా సురేష్

APS 12

(ఐదవ భాగము)

"ఓహ్! కమాన్ మిస్టర్ రాణా! ప్రతి విషయాన్నీ అనవసరంగా శంకిస్తావ్. ఆ పొగమంచు వాతావరణంలో మార్పులవల్ల యేర్పడి వుండొచ్చు. దగ్గర్లో వున్న యేదో ఫాక్టరీవల్ల యేర్పడి వుండొచ్చు. ప్రకృతి రహస్యాలు ఛేదించి, మానవుడింకా తెల్సుకోవాల్సిన విషయాలు చాల వున్నాయి. అన్నిటికీ మిలటరీ బేస్‌ని బ్లేమ్ చేయడం బావుండదు. అంతెందుకు? మొన్న నిన్ను చూడ్డానికి కాంబే వచ్చినప్పుడు నాకు నేనుగా ఆ విచిత్రమైన పొగలో ప్రవేశించాను...."

"కాని భూకంపానికీ, మిలటరీ పరిశోధనలకీ సంబంధం వుందని మీరనుకొంటున్నారు."

"డెఫినిట్లీ నాట్. డియర్ బోయ్! కొన్ని అంశాల్లో డిఫెన్స్ మినిస్ట్రి ప్రవర్తన, మన యిద్దరకూ కూడా నచ్చదని నీకు తెల్సు. అలాగని, వాళ్ళు, యిలా బాధ్యతా రహితంగా, వివేకహీనుల్లా....మనిషి జీవనాన్ని ప్రత్యక్షంగా నష్టపరిచే యిలాంటి ప్రమాదాల్ని సృష్టిస్తారనుకోవడం పొరపాటు."

"నేను పంపిన ఫోటోల సంగతేమిటి? అందులో అనుమానం రేకెత్తించే విశేషాలు లేవూ? ఒక ఫోటోలో ఆ గొడుగులాంటి ఆకారాన్ని పరీక్షించా...."

"ఇట్ కెన్ ప్రూవ్ నథింగ్!" అర్చాడు రామ్ కింకర్ అసహనంగా. "మన అనుమానాల్ని అవి ఏ విధంగానూ నిరూపించలేవ్!"

తన కంఠంలో తీవ్రత ఆయన గుర్తించాడు.

మరోసారి భారంగా కుషన్డ్ ఛైర్‌లో వెనక్కి జారబడ్డాడు.

నెమ్మదిగా పల్కిందిప్పుడతని గొంతు.

"ఎస్ వే, వాటిని తగల్బెట్టేసా..."

"వ్వాట్?"

"కాంట్ యూ అండర్‌స్టాండ్ ది డేంజర్ బిహైండ్ యిట్ రాణా?

నీకు రాబోయే ప్రమాదాన్ని ఊహించలేవూ?

డిపార్ట్‌మెంట్‌కి రాబోయే ప్రమాదాన్ని గ్రహించలేవూ?

మనిది గూఢచారి శాఖ కాదు మిస్టర్ రాణా!

వాతావరణ కాలుష్య పరిశోధన శాఖ!

ఇన్వెస్టిగేషన్ విషయంలో మనకి కొన్ని పరిధులున్నాయ్.

ఆ సీక్రెట్ ఇన్‌స్టాలేషన్‌కి సంబంధించిన ఫోటోలు మనదగ్గరున్నాయన్న విషయం బైటపడితే?...."

"డటీక్ ది హెల్ విత్ యూ బాస్! నన్ను అక్కడికి సంపడంలో మీ ఉద్దేశం ఏమిటి?"

"ఫోటోలు తియ్యడాన్కి. ఎస్స్. కాని వాటిని ఉపయోగించడాన్కి కాదు. వ్యక్తిగతంగా నాకు కొన్ని ఆధారాలు కావలసివచ్చింది. మిలటరీ ఆధీనంలో ఉన్న ఖరీదైన, దాదాపు వంద ఎకరాలు పైగా విస్తరించివున్న ఆ భూమి వృధా చేయబడుతోంది. అందమైన ప్రకృతితో టూరిస్టు ప్లేస్‌గా ఉండాల్సిన ఆ ఖుల్నా ప్రాంతం సద్వినియోగం కావడంలేదు. ఈ విషయాలలో నేను డిఫెన్స్ శాఖతో గట్టిగా వాదించడాన్కి కావల్సినన్ని ఆధారాలు...."

"ప్లీజ్ స్టాపిట్ బాస్!" నవ్వాడు రాణా. "ఈ కట్టుకథ, మీ పర్సనల్ సెక్రటరీ మోనాను కూర్చోబెట్టి

చెప్పండి. ఇన్ని సంవత్సరాలు డిపార్టుమెంట్‌లో ఉన్న నాతో మీరు అసలు విషయాలు చెప్పడానికి ఎందుకు జంకుతున్నారో అర్థం కావడంలేదు."

కంగారుగా చూశాడు రామ్‌కింకర్. "దేఖో రాణా! నేను డిఫెన్స్ మినిస్ట్రీతో కొన్ని సంప్రదింపులు చేస్తున్నాను. ప్రస్తుతం ఆ శాఖలో విచిత్రమైన సెక్యూరిటీ వల అల్లుకుని ఉంది! దీనిలో అంతరార్థం ఏమైనా వుందో లేదో నాకు తెలీదు. ఉంటే మనం చేయగలిగేదేమీ లేదు కూడా. ఈ మధ్యాహ్నం నేను రక్షణ మంత్రితో మాట్లాడ్డానికి ఓ సమ్మావేశం అరేంజ్ చేయబడింది. కొన్ని సమాధానాలు వస్తాయని ఆశిద్దాం. ఈ విషయం నిన్నూ నన్నూ దాటి పోకూడదని నీకు వేరే చెప్పనక్కర్లేదను కుంటాను."

"ఈ దుర్ఘటనలో ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో ఆర్మీ హస్తం వుందని మీరు కనుక్కొంటే?"

భుజాలెగరేసాడు రాంకింకర్. "వుయ్ షల్ హావ్ టు వెయిట్ అండ్ సీ."

"ఎప్పుడూ యిచ్చే జవాబే! ఈ తతంగాల్ని ఫైల్స్‌లో మెంటైన్ చేస్తారని ఆశించినా? ఎస్ ఆర్ నో సర్?"

కోపంతో యెగిరి పడ్డాడు రాంకింకర్. "డామ్ యువర్ రివోల్టింగ్ యాటిట్యూడ్! నీ స్థానం, నీ పరిధి మర్చిపోతున్నావ్. నా ఉద్దే...." వుద్రేకంలో ఆయన మాటలు తడబడ్డాయ్....

"నేను డిపార్ట్‌మెంట్ ఆఫ్ ఎన్విరాన్‌మెంట్‌లో సీనియర్ ఆఫీసర్ని. ఈ విషయంలో ఆర్మీ హస్తం వున్నట్లు రుజువైతే పేపర్ పబ్లిసిటీ...."

బాస్ సైగ చూసి, ఆగిపోయాడు రాణా.

ప్రశాంతంగా వుండడాన్కి ప్రయత్నిస్తూ అన్నాడు రాంకింకర్. "యిక మౌనం వహిద్దాం రాణా! ఆర్గ్యుమెంట్స్‌వల్ల వుపయోగం...."

మళ్ళీ తడబడ్డాయ్ ఆయన మాటలు..

ఆయన ముఖంలో హఠాత్తుగా యేర్పడ్డ మార్పులు గమనిస్తూనే వులిక్కిపడ్డాడు రాణా.

రామ్‌కింకర్ చూపులు యిప్పుడు శూన్యంగానే వున్నాయ్! "వాట్స్ రాంగ్ బాస్?? వాట్...."

అప్పటికే చివాలున లేచి నిలబడ్డాడు రామ్‌కింకర్, శూన్యంగా చూసే కళ్ళతో....

ఆయన గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి కిటికీవైపు అడుగులు వేసాడు.

రామ్‌కింకర్ అద్దాల కిటికీ తలుపులు తెరిచి, ఒక్క క్షణం మౌనంగా రాణావేపు చూసాడు.

ఆ ఒక్క క్షణం ఆయన కళ్ళు రాణాని గుర్తించాయ్. కెమెరా క్లిక్‌మన్నట్లు మళ్ళీ శూన్యంగా మారాయ్!

అప్పుడు ఆయన తిరిగి కిటికీవేపు తిరిగాడు. కిటికీ యెక్కాడు.

అంతా క్షణంలో జరిగిపోయింది!

రాణా పరిస్థితి అర్థం చేసుకొనేలోగా, రామ్‌కింకర్ బైటికి దూకేశాడు.

రాణా నిశ్చేష్టుడైపొయ్యాడు!

నోరు తెర్చుకొని, కుర్చీలో కొయ్యబారిపోయాడు!

అతను చూసిన విషయాన్ని, అతని మెదడు నమ్మడాన్కి-అంగీకరించడంలేదు. అకస్మాత్తుగా "బాస్!" అంటూ పిచ్చిగా అరుస్తూ కిటికీవైపు రివ్వున పరిగెత్తాడు. తొమ్మిది అంతస్థులు క్రిందుగా పేవ్‌మెంట్ మీద చితికి

పడున్న ఆకారం అతని కంట బడింది.

ఆయాసంతో, బలహీనంగా ఒగురుస్తూ కిటికీ అంచుకు జారబడ్డాడు రాణా.

ప్రజలు గుంపులు గుంపులుగా, విరిగి, నలిగి, పడివున్న ఆ కళేబరం చుట్టూ చేరుకుంటున్నారు.

ఏమయింది?

బాస్ ఎందుకు దూకాడు? కారణమేమిటి?

ఆయన ఆలోచనా సరళిని అకస్మాత్తుగా మార్చేసిన దేమిటి?

ఆ ఫీలింగ్ మళ్ళీ రాణాలో ప్రవేశించసాగింది.

లూసీ, రాణాలు యిద్దరూ ఆ విచిత్రమైన పొగ మంచులో ప్రవేశించినపుడు వారి వీపుమీద ఏదో పాకి నట్లు పొందిన అనుభూతి!

అదే అయ్యుంటుందా?

ఒళ్ళు జలదరించింది రాణాకి.

అతని అనుమానానికి ఆధారం?

రాణా మనసుకిపుడు ఆధారాలక్కర్లేదు.

ఆ భయంకరమైన అనుభూతి చాలు!

చివాలున పైకి లేచాడు రాణా.

ఆఫీసులోకి ప్రవాహంలా ప్రవేశిస్తున్న జనాన్నితోసు కుంటూ బైటికి నడిచాడు. రాణాలో యిప్పుడు ఒకే ఆలోచన. తను వెంటనే లూసీని చేరుకోవాలి!

రాణా టాక్సీలో బయలుదేరాడు.

రాణా అసహనాన్ని విస్తుపోతూ చూస్తున్న డ్రైవర్ అతను తన చేతిలో బలవంతంగా పెట్టిన రెండు పదినోట్లు చూడగానే-ముఖం చేటంత చేసుకున్నాడు.

ఫలితంగా-టాక్సీని స్పీడుగా విన్సెంట్ రోడ్డులోకి

మళ్ళించి, జాకబ్ సర్కిల్ వైపు రాకెట్‌లా పరిగెత్తించాడు.

రాణా ఆలోచనలన్నీ అతని ప్రేయసిమీద కేంద్రీకృతమై వున్నాయ్.

లూసీకేమీ కాలేదు కదా?

బస్ యాక్సిడెంట్ సంఘటనలో - లూసీ కార్లో వుంది.

ఆ పొగమంచు ఆమెపై ప్రభావం చూపకపోవచ్చు.

తన సంగతేమిటి?

తను చాలసేపు పొగమంచులో వున్నాడే!

పొగమంచుకి పూర్తిగా తాను ఎక్స్‌పోజ్ అయ్యాడు.

అయినా తను బాగానే వున్నాడు.

కాని బాస్-రామ్‌కింకర్???

రెండురోజుల క్రితం - తను హాస్పిటల్‌లో వుండగా తనను చూడ్డానికి వచ్చినపుడు దార్లో తను పొగమంచు లోంచి ప్రయాణించానని ఆయన చెప్పాడు!

అదీ-యిదీ ఒకే పొగమంచా?

హఠాత్తుగా జ్ఞాపకం వచ్చింది రాణాకి.

ఆ విచిత్రమయిన వాసన!

పొగమంచులో పసుపుదనం!

అగాంధంలోంచి వచ్చింది కూడా అదే రంగు!

అదే వాసన!

రెండూ ఒకటేనా?

అదే తనని పిచ్చివాడ్ని చేసిందా?

ఒకవేళ ....

తను యిప్పుడు పిచ్చివాడేనా?

టాక్సీ చిన్న జర్కుతో ఆగిపోయింది.

రాణా వేగంగా తన ఫ్లాట్ తలుపును తెరుచుకొని తడబడుతూ జేబుల్లో చేతులు పెట్టుకుని తాళం వెతుక్కో-సాగాడు.

లూసీ ఆరోగ్యంగా వుంటే?

తను ఫూల్ కావాలి.

పరిపరివిధాల ఆలోచనలతో సతమతమౌతూ రాణా తలుపు తెరిచాడు.

అతని వెన్నెముకలోంచి ఒక్కసారిగా చలి పుట్టుకొచ్చింది.

అంతా చీకటిగా వుంది....

లూసీ యింకా నిద్రపోతోందేమో?

లూసీని పేరుతో పిల్చాడు గుమ్మంలో నిలబడి తగ్గ స్వరంతో ఆమెను హడలుకొట్టడం యిష్టంలేక.

జవాబు లేదు.

లాంజ్ కి వెళ్ళే తలుపు సగం తెర్చుకొని వుంది.

తలుపు పూర్తిగా తెరుస్తూ-లోపలికి చేరి లైట్ చేశాడు.

గది ఖాళీగా వుంది.

అంతా—అతను వదిలిపెట్టి వెళ్ళినప్పటిలాగే వుంది.

వంట గదిలో ప్రయత్నించాడు రాణా.

ఖాళీ!

పడగ్గది తలుపులు చేరుకొని, హాండిల్ పట్టుకొని మెల్లగా లోనికి తోసాడు రాణా.

"లూసీ?"

నిశ్శబ్దం—

చీకట్లో బెడ్ ని చూడగలుగుతున్నాడు రాణా. కానీ బెడ్ షీట్స్ క్రింద ఎవరైనా వున్నదీ లేనిదీ కన్పించడం

లేను.

లైట్ వేశాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే—

అతని వెనుకనుంచి వెలువడ్డ భీకరమైన జంతువు కేక లాంటి అరుపు-

అతని ప్రాణాల్ని క్షుటిలో కాపాడ గల్గింది.

ఆ శబ్దానికి ఉలిక్కిపడుతూ మెరుపులా ప్రక్కకి జరిగాడు రాణా.

గురితప్పిన లూసీ చేతిలోని కత్తి అతని కోటుని నిలువునా చీల్చేసింది!

వీపు ప్రక్కగా సర్రున చీరుకుపోతూ, యేర్పడ్డ గాయానికి బాధగా పళ్లు బిగబట్టాడు రాణా.

ఆమె అతనిముందు నిలబడి వుంది.

ఆమె చూపులు భావశూన్యంగా వున్నాయి....

మరణించిన జంతువు నోరులా,ఆమె నోరు వెనక్కి సాగి, తెర్చుకొని వుంది.

ఆమె బుగ్గలపై రక్కినట్టున్న గుర్తులున్నాయ్. ఆమె గడ్డంమీదుగా చారలు కట్టిన చాంగ లైట్ కాంతిలో భయంకరంగా మెరుస్తోంది.

ఆమె గొంతులోంచి విచిత్రమైన గరగర శబ్దం వెలువడుతుండగా కత్తిపట్టిన ఆమె చెయ్యి తటాలున పైకి లేచింది.

మెరుపులా ఆమె కత్తిని కిందికి దింపింది!

కాని ఈసారి రాణా రెడీగా వున్నాడు.

అతను వెనక్కి తప్పించుకుంటూ, కత్తి వున్న ఆమె చేతిని పట్టుకోబోయి విఫలనుయ్యాడు.

మరోసారి పైకి లేచింది ఆమె చేయి-ఈసారి కత్తి

అతని పొట్టను గురిపెట్టబడి వుంది.

ఒక చేయి పైకెత్తి ఆమె చెతిని పిడికిలితో బిగించి, మరో చేత్తో ఆమె నడుం బంధించి దగ్గరగా జరిగాడు రాణా.

ఒక్క క్షణం యిద్దరి ముఖాలు దగ్గరయ్యాయి, దాదాపు స్పర్శించుకుంటూ—

అంతే!

ఆమె పళ్ళు బలంగా అతని దవడలో దిగబడ్డాయి.

రాణా బాధగా అరుస్తూ గింజుకుంటూ పెనుగులాడాడు.

ఇద్దరూ మంచంమీద, వెనక్కి తూలి పడ్డారు.

కత్తికోసం యిద్దరూ పెనుగులాడసాగారు.

ఆమె ఎడంచేయి సాచి గోళ్ళతో అతని ముఖాన్ని రక్కడానికి ప్రయత్నిస్తోంది.

రాణా ఆమె చేతిను వెనక్కి విరిచి పట్టుకున్నాడు పిడికిల్లోంచి కత్తిని వేరుచేసే ప్రయత్నం చేస్తూ-

కాని ఆమె శక్తి పైశాచిక శక్తి!

రాణా ఓ చెయ్యి ఆమె గడ్డంక్రిందుగా తీసుకొచ్చి మోచేత్తో కంఠాన్ని నొక్కిపట్టాడు, తల వెనక్కి వంచుతూ, ఒకవంక ఆమెకు ఊపిరి ఆడకుండా చేస్తున్నానేమోనని భయపడ్తూ—

లూసీ కీచుగా అరిచింది ఊపిరి అందక బాధపడ్తూ.

ఆమెను వదిలేశాడు రాణా.

అంతే!

లూసీ మోకాళ్ళతో బలంగా అతని పొత్తికడుపు మీద బలంగా తన్నింది.

కడుపులో ప్రేవులు కల్సిపోయినట్లయింది రాణాకి.

బాధగా కడుపు పట్టుకుంటూ ఆమెవైపు చూసాడు.

ఆమె చేతిలోని పదునైన కత్తి అతనివైపు వస్తోంది.

వెనక్కి జరుగుతూ బూటుకాలితో ఫెడేల్మని తన్నాడు రాణా.

కత్తి ఎగిరి ఖంగుమంటూ దూరంగా పడింది.

రెచ్చిపోయింది లూసీ! నిప్పులుకురిసే కళ్ళతో చూస్తూ అతని కళ్ళు పీకేయడానికి రెండు చేతులు ముందుకు జాపింది.

ఆమె రెండు చేతులు అందుకొని వెనక్కి తోయ బోయాడు రాణా. కాని యిద్దరూ ఒకరిమీద ఒకరు మంచంమీద పడ్డారు.

కుషన్ మంచాన్ని కుమ్మేస్తూ యిద్దరూ పెనుగులాడ సాగారు.

ఆమె అతని ముఖంపై వుమ్మేస్తోంది, వికృతంగా అరుస్తూ....

ఆమెను దెబ్బతీయ్యడానికి నిజానికి రాణాకి అంత సమయం అవసరంలేదు కాని తన ప్రియురాల్ని గాయ పర్చడం అతని లక్ష్యం కాదు. అందుకే అతను విఫల మౌతున్నాడు.

పెనుగులాటలో బెడ్‌షీట్ వారికి చుట్టుకుపోగా, గింజుకుంటూ మంచంమీంచి యిద్దరూ దభాల్మ నేలమీద పడ్డారు.

మోకాలితో అతన్ని పొడవడానికి ప్రయత్నం చేస్తూంది లూసీ. కాని దుప్పటి వారి చుట్టూ చుట్టుకు పోడంతో ఆమె ప్రయత్నం విఫలమౌతోంది.

పెనుగులాడుతూ, రాణా ఆమె బ్లౌస్‌ని పట్టుకున్నాడు, లూసీ వెనక్కి గింజుకోగా, బ్లౌస్ సర్రున చిరిగిపోయి.

ఆమె స్తనాలు బయటపడ్డాయి.

రాణా తనను తాను అసహ్యించుకున్నాడు.

తను బాధాకరమైన పరిస్థితిలో వున్నాడు.

ఆమెపై అతనికి జాలి కలిగింది.

లూసీ నోటి నుంచి వెలువడ్డ వికృతమైన నవ్వు—మళ్ళీ ఆతనిలో ప్రవేశించిన జాలిని అవతలికి నెట్టింది.

బెడ్ షీట్ లోంచి బైట పడ్డానికి ప్రయత్నించసాగాడు రాణా.

ఆమె నవ్వు వింటుంటే ఆతని ఒళ్ళు జలదరిస్తోంది.

లూసీ చేయి టీపాయ్ మీదున్న టేబిల్ లైట్ ని అందుకొంది!

మరుక్షణం ఆమె చేయి రివ్వున క్రిందికి దిగింది. గురి తప్పి—రాణా భుజంమీద బలంగా క్రాష్ అయింది టేబుల్ లైట్.

రెచ్చిపోతూ లేచి నిలబడ్డాడు రాణా. ఉద్రేకంలో కంపిస్తూ పిడికిలి బిగించి ఆమె కడుపులో గుద్దాడు.

పొట్టపట్టుకుని ఆమె బాధగా అర్చింది — బలంగా ఊపిరి పీలుస్తూ....

అంతే! ఆమె చంపలు అటూ ఆటూ ఛెళ్ళు ఛెళ్ళున మ్రోగసాగాయి, తలను అటూ ఇటూ ఎగరగొడ్తూ.

ఆమెను పైకి లేవనెత్తుతూ మళ్ళీ కొట్టాడు రాణా పిచ్చి ఆవేశంతో.

పెదిమలు చిట్లి రక్తం కార్తోండగా, మూలుగుతూ పడివున్న లూసీని చూడగానే అతని ఆవేశం జారి పోయింది.

ఆమె పక్కగా మోకాళ్ళమీద కూర్చున్నాడు రాణా లూసీని ప్రేమగా చేతుల్తో చుట్టి సున్నితంగా కదుపుతూ

"లూసీ....! ఓహ్ లూసీ....అయామ్ సారీ డార్లింగ్!" హీనంగా పలికాడు రాణా-ఒకక్షణం ఆమె వికృత చేష్టలను మర్చిపోయి.

మెల్లగా ఆమె ఊపిరి మామూలు కావడం, ఆమెలో తిరిగి చలనం కన్పించడం చూసి కంగారుగా అటూఇటూ చూసాడు రాణా.

వారగా పడివున్న దుప్పటి కనబడింది.

దాన్ని అందుకుని, సగ్రాన మధ్యకు చించాడు రాణా.

లూసీ మోచేత్తో మెల్లగా పైకి లేవసాగింది.

కంగారుగా ఆమెను నేలమీద నొక్కిపెట్టి చేతులు వెనక్కి విరిచి పట్టుకున్నాడు రాణా.

లూసీ గింజుకోసాగింది....

కాని ఆమె వీపుమీద కూర్చొని వున్నాడు రాణా.

అతను ఆమె చేతులు బంధిస్తుండగా ఆమె తల అటూ ఇటూ ఊపుతూ విక్రుతంగా అరవసాగింది.

అకస్మాత్తుగా, తల వాల్చేస్తూ ఆమె స్పృహకోల్పోయింది. రాణా ఆమెను సున్నితంగా యెత్తుకొని, బెడ్ మీదకు చేర్చాడు.

ఆమె కనుబొమలమీద తడిని కర్చీఫ్‌తో తుడిచాడు. పెదిమలమీద రక్తాన్ని తుడిచాడు. స్తనాలని బహిర్గత పరుస్తూ, రెండు చీలికలుగా చీలిపోయిన ఆమె బ్లౌజ్ మీద టవల్ కప్పాడు.

తొడలమీదుగా చెదిరిపోయిన స్కర్టుని సరిచేశాడు. చంప చర్మం మండడంతో కర్చీఫ్‌తో బుగ్గమీద అద్దుకున్నాడు రాణా.

కర్చీఫ్ అంతా రక్తంతో తడిసిపోయింది.

లూసీ తనకు కలిగించిన నష్టం యిప్పుడే తెలుస్తోంది

రాణాకి.

అమాయకంగా మంచంమీద పడివున్న ఆమెను తదే కంగా చూస్తూ ఎదురుగా కూర్చుండిపోయాడు రాణా.

ఆ గాస్,

ఆ పొగమంచు లూసీమీద యెంత ప్రభావాన్ని చూపింది?

మళ్ళీ ఎప్పటికైనా నార్మల్ కండిషన్‌లోకి వస్తుందా లూసీ?

తన బాస్ రామ్‌కింకర్‌లాగే ఈమెకూడా ఆత్మ హత్యా ప్రయత్నం చేస్తుందా?

నిజానికి తనుకూడా ఆ విషమేఘం ప్రభావంలో వుండగా, గాజుముక్కతో కంఠాన్ని కోసుకోడానికి ప్రయత్నించాడే?

ఆ పసిపాప ఈ విషమేఘం వల్లనే మరణించింది! కాని ఆమె అగాధంలో వుండడంచేత విషమేఘం— ఎక్కువ ఎఫెక్ట్ చూపించి వుండొచ్చు. పైగా ఆమె లేత వయస్సుకి, దాన్ని తట్టుకొనే శక్తి తక్కువ.

రాణా ఆశ ఒక్కటే.

లూసీ ఎక్కువసేపు పొగమంచులో ఎక్స్‌పోజ్ అవ్వ లేదు. కారుకి అద్దాలు తీసి వుండడంవల్ల ఆ ప్రభావం ఆమె మీద పడివుండాలి! అన్న నిర్ధారణకు వచ్చాడు రాణా.

అతని లక్ష్యం యిప్పుడు ఒక్కటే. లూసీని వెంటనే హాస్పిటల్‌కి చేర్చాలి.

ఆమె ఒకర్ని హింసించకుండా—తనను హింసించుకో కుండా వుండేటట్లు చూడాలి.

మేఘం—విష ప్రభావానికి తట్టుకొని నిలబడే శక్తి

లూసీ మస్తిష్కాన్ని వుంటుందా?

ఆమె కోలుకోనే ప్రసక్తి ఈ విషయం మీదే ఆధార పడి వుంటుంది. అయిదు నిముషాల తర్వాత పోలీసులు వచ్చి తలుపు బాదే వరకు అర్ధ-చీకటిలో అలాగే కూర్చుని వున్నాడు రాణా.

* * *

రాణా వేగంగా తలుపువద్దకు చేరుకున్నాడు, లూసీని ఎక్కువసేపు వంటరిగా వదల్లాన్కి భయపడ్తూ.

పోలీసుల్ని చూడగానే ఆశ్చర్యపోయాడు రాణా.

లూసీ కేకలు విని ప్రక్క పోర్షన్ వాళ్ళు పోలీసులకి ఫోన్ చేశారా?

ఇద్దరు—నిలబడివున్నారు.

ఒకవ్యక్తి పోలీసు యూనిఫాంలో.

మరో వ్యక్తి మఫ్టీ దుస్తుల్లో.

"మిస్టర్ రాణా?" మఫ్టీలోవున్న వ్యక్తి ప్రశ్నించాడు వేగంగా.

"ఎస్. మీరు వచ్చినందుకు చాల...."

మాటలు పూర్తికాకముందే లోపలికి తోసుకుంటూ వచ్చి అతను జేబులోంచి వేగంగా ఐడెంటిటీ కార్డు తీసి రాణా ముఖంముందు ఆడించి, వెంటనే జేబులో పెట్టుకున్నాడు. "అయామ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ రైనా ఆఫ్ క్రైం బ్రాంచ్!

"కొద్దిసేపు క్రితం ఎన్విరాన్‌మెంట్ బిల్డింగ్ దగ్గర జరిగిన దుర్ఘటనకు మీరొక్కరే ప్రత్యక్ష సాక్షి అని మాకు తెల్సింది."

డిటెక్టివ్ యిన్‌స్పెక్టర్ రైనా, రాణా ఊహల్లో డిటెక్టివ్‌లా లేడు.

అతనికి ముప్ఫై సంవత్సరాల లోపే వుంటుంది వయసు. పోలోనెక్ జంపర్, పొడుగాటి స్వ్యేడ్ జాకెట్ ధరించాడు.

ఎర్రగా, దృఢంగా వున్నాడు. డేగ కళ్ళతో ఫ్లాట్ లోపలి భాగమంతా పరికిస్తున్నాడు.

"ఎస్. అది నిజమే. మా బాస్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. కాని...."

"....మీరెందుకు పారిపోయి వచ్చినట్లు?" అడిగాడు యిన్స్పెక్టర్ లోనికి నడుస్తూ, తలుపులు తెరిచి వరుసగా ఒక్కో గదిలోకీ చూస్తూ.

అతని ప్రశ్నను నిర్లక్ష్యంచేస్తూ గుమ్మంలో యూనిఫాంలో నిలబడివున్న లావుపాటి వ్యక్తివేపు తిరిగాడు రాణా. "లుక్ యిన్స్పెక్టర్! మనం వెంటనే అంబులెన్స్ని యిక్కడికి పిలిపిం...."

"నారిమన్! హోల్డు హిమ్!"

పోలికేక పెట్టాడు యిన్స్పెక్టర్ రైనా, బెడ్రూంలోకి మాయమౌతూ.

రాణా కంగారుగా బెడ్రూం వైపు కదులుండగా ఓ బలమైన హస్తం అతని చేతిచుట్టూ బిగుసుకొంది.

"యు డోంట్ అండర్స్టాండ్!"కోపంగా అన్నాడు రాణా "ఆమెను వెంటనే హాస్పిటల్కి చేర్చాలి" నారిమన్ పిడికిలినుండి చివాల్న తన చేతిని వదిలించుకొని బెడ్రూంలోకి పరిగెత్తాడు రాణా.

లూసీ చేతుల్ని బంధనంనుండి విముక్తిరాల్ని చేస్తూ కనబడ్డాడు యిన్స్పెక్టర్ రాణా.

"నో.... వెయిట్!" గాభరాగా అన్నాడు రాణా. "ఆమె కట్లు విప్పకండి. లూసీ మెంటల్ కండిషన్ బాగు

లేదు."

ఓ బలమైన హస్తం అతని మెడ చుట్టూ అల్లుకొని బలంగా వెనక్కి లాగింది. బరువుగా ఊపిరి పీలుస్తూ అరిచాడు.

రాణా "మీకు చెప్పినా అర్థం కాదు! నా మాట వినం...."

"మాకు అంతా అర్థం అయ్యింది మిస్టర్!" పిడుగుల్లా వినబడ్డాయి యిన్‌స్పెక్టర్ రైనా మాటలు.

"ఆఫీసులో నీ సహచరులు చెప్పారు, నీ మెంటల్ కండిషన్ బాగులేదని. డోంట్ మేక్ ఎనీ ట్రబుల్ ఫ్రెండ్! నీలాంటి వాళ్ళతో ఎలా డీల్ చెయ్యాలో మాకు బాగా తెల్సు."

రాణా తన కండరాల్ని వదులు చేస్తూ, రిలాక్స్ అయ్యాడు. అతన్కి రైనా మాటలు భయం కల్గించ లేదు. ప్రస్తుతం తాను చెయ్యగలిగేదేమీ లేదని గ్రహించాడు.

"ఆల్ రైట్ యిన్‌స్పెక్టర్ కాని నేను చెప్పేది ప్రశాంతంగా వినండి. ఆమెను అర్జంట్‌గా హాస్పిటల్‌కి చేర్చాలి." చెప్పాడు రాణా తన కంఠంలో తీవ్రతను తగ్గిస్తూ. "క్రిందటి వారం భావ్‌నగర్‌లో భూకంపం యేర్పడినపుడు నేను అక్కడే వున్నాను. అందులోంచి ఓ విధమైన గాస్ రిలీజ్ అయింది. అది మెదడును పాడు చేస్తుంది...."

"అది నీ మెదడును ఖచ్చితంగా పాడుచేసింది" అన్నాడు కఠినంగా క్రైంబ్రాంచ్ డిటెక్టివ్ రైనా, లూసీ నిలబడ్డంలో సహాయం చేస్తూ. "నువ్వీమెను ఏం

చేసావో నాకు తెలీదు. కానీ ఆమె కళ్ళు చూడు. ఆమె ఆకారం చూడు. ఆ...."

"నో,నో.... దానికి కారణం నేను కాదు. విష మేఘం! పొగమంచు! రామ్‌కింకర్ కూడా ఆ విష మేఘంలో ఓసారి చిక్కుకున్నాడు. అది మెదడును పాడుచేస్తుంది!"

"మాకు తెల్సినంతవరకూ భూకంపం జరిగిన సమయంలో ఎటువంటి గాస్ రిలీజ్ కాలేదు."

"బట్ ఐ వజ్ ఇన్‌సైడ్ మిస్టర్ రైనా! భూమి చీలిపోయినపుడు నేను లోపల వున్నాను. గాస్ ఉన్నచోట."

"ఎస్." తలూపాడు రైనా "ఓ వ్యక్తి, ఓ పసిపాప, అగాధంలోంచి రక్షించబడ్డారని మాకు తెల్సు. ఆ పాప చనిపోయింది. ఆ వ్యక్తి నువ్వే అయివుండొచ్చు. కాని ఆ చీలికలో మీరిద్దరూ తప్ప మరెవ్వరూ వున్నట్లు సాక్ష్యం లేదు."

"వాళ్ళు ఆ చీలికలో లేరు." సహనం కోల్పోతూ అర్చాడు రాణా. "ఇది తర్వాత జరిగింది. వేరు వేరు సలాల్లో. అదే రోజున కాదు."

"ఆల్‌రైట్ సబిన్స్పెక్టర్! గెట్ హిమ్ ఔట్ ఆఫ్ హియర్! ప్రశ్నలకు చాలా టైం వుంది."

"ఆగండి. నేనింకో విషయం చెప్పాలి!" సబిన్స్పెక్టర్ ఉక్కు హస్తాల్లో గింజుకుంటూ అరిచాడు రాణా "స్కూల్!.... నా మాట వినండి! బస్సులో ఒక స్కూల్ పిల్లలంతా విష మేఘంలో చిక్కుకున్నారు.... ఆ స్కూలు పేరు నాకు జ్ఞాపకం లేదు. కాని అది కాంబేలో వుంది. వారికేమయిందో వెంటనే కనుక్కోండి! ఈ పాటికి అక్కడ ఏదో దారుణం...."

* * *

పోలీస్ హెడ్ క్వార్టర్స్!

ఇంటరాగేషన్ గదిలో ఖాళీగావున్న టేబుల్ ముందు అసహనంగా కూర్చొని వున్నాడు రాణా.

గది బైట ఓ సాయుధుడైన పోలీస్ గార్డ్ కాపలా వున్నాడు.

"నాతో వున్నామెను యేం చేసారు?" సెంట్రీని మూడోసారి ప్రశ్నించాడు రాణా, ఆతృతగా.

ముందులాగే జవాబు లేదు.

ఆ రాతి విగ్రహాన్ని మట్లాడించడానికి ప్రయత్నించడం మూర్ఖత్వం అని గ్రహించాడు రాణా.

రాణా పోలీస్ హెడ్ క్వార్టర్స్‌కి వచ్చి మూడు గంటలయింది. ఆ మూడు గంటల్లో పదే పదే అడగబడ్డ ప్రశ్నలకు, చెప్పిన సమాధానాన్నే చెబుతూ వచ్చాడు రాణా.

తనపై యింకా పోలీసులకి నమ్మకం కలగకపోవడం సహజమే అని తెల్సుకున్నాడు రాణా.

తన బాస్ రామ్‌కింకర్ చనిపోయినపుడు తనొక్కడే అక్కడ వున్నాడు!

తన గదిలో దెబ్బలు తిని స్పృహ కోల్పోయిన ఓ యువతిని కనుక్కున్నారు పోలీసులు!

ఈ ఆధారాలు రెండూ చాలు పోలీసులు తనను నమ్మకపోవటానికి.

లూసీ యింకా షాక్‌లో వుందనీ, తమ ప్రశ్నలకు జవాబు యిచ్చే స్థితిలో లేదనీ చెప్పారు తనను యింటరాగేషన్ చేసిన పోలీసు అధికార్లు.

చివరికి ఎలాగో ఒప్పుకున్నారు కాంబే టౌన్‌లోని అన్ని స్కూళ్ళు చెక్ చెయ్యడానికి.

కిర్రున తలుపు తెర్చుకున్న శబ్దం విని ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగాడు రాణా. యిద్దరు వ్యక్తులు పెద్ద పెద్ద అడుగులు వేసుకుంటూ లోనికి వచ్చారు.

వెనక వ్యక్తి క్రైంబ్రాంచ్ డిటెక్టివ్ రైనా.

మొదటి వ్యక్తి సూపరింటెండ్ ఆఫ్ పోలీస్ — వెనగ్గా చేతులు వెనక్కి పెట్టుకుని నిలబడ్డాడు రైనా.

ఎస్. పి. నవ్వుతూ వచ్చి రాణా కెదురుగా ఉన్న కుర్చీలో ఆశీనుడయ్యాడు.

పోలీస్ సూపరింటెండెంట్ మెహ్రోత్రా గంట క్రితం రాణాను యింటరాగేట్ చేయడంలో చాల నైపుణ్యం కనపరిచాడు.

ప్రశ్నలు అడిగేటప్పుడు, రైనాలో వుండే కోపం, దర్పం, మెహ్రోత్రాలో ప్రస్ఫుటం కావు.

ముద్దాయిపై సానుభూతి చూపిస్తూ జవాబులు లాక్కోవటంలో దిట్ట మెహ్రోత్రా.

రాణా నిజంగా ఓ ప్రమాదకరమైన పిచ్చివాడా? లేక తెలివైన అబద్ధాలకోరా? అన్న సమస్య పోలీస్ సూపరింటెండెండ్ మెహ్రోత్రాని వేధిస్తోంది.

ఇప్పటివరకూ ఓ నిర్ణయాన్కి రాలేదు.

చిన్నగా దగ్గి ప్రారంభించాడు మెహ్రోత్రా. "ఇప్పటి రరకూ కాంబేలోని పాఠశాలలన్నీ చెక్ చేయిస్తున్నాం" రాణాలో రియాక్షన్ కోసం యెదురుచూస్తూ అడిగాడు మెహ్రోత్రా.

"వాట్ హాపెండ్?" ముందుకు వంగాడు కంగారుగా రాణా.

"హా ఎవర్" పైపు ముట్టించుకుంటూ సంభాషణ కొనసాగించాడు సూపరింటెండెంట్, "కాంబే పోలి

మేరఠ్లో ఉన్న ఒక స్కూల్లో ఓ పెద్ద అగ్ని ప్రమాదం జరిగినట్లు మాకు రిపోర్టు అందింది.”

“అదే! దానికి కారణం అదే!”ఉద్వేగంగా అన్నాడు రాణా.

“అప్పుడే కారణం చెప్పలేం. స్కూలుకు దగ్గర్లో వున్న జిమ్నాసియంలో ఈ అగ్ని ప్రమాదం జరిగింది. దాదాపు ముప్పైమంది పైగా విద్యార్థులు మంటల్లో ట్రాప్ అయినట్లు తెలుస్తోంది. బ్రతికి బైటపడ్డ విద్యార్థులు ప్రాణాపాయస్థితిలో వున్నారు. మోరోవర్ దె ఆర్ ఇన్ షాక్. వార్ని అప్పుడే ప్రశ్నలడగలేం. అగ్ని ప్రమాదాన్కి పూర్తి కారణాలు యింకా తెలియలేదు. కాని పాఠశాల పేరు మాత్రం తెల్సుకోగలిగాం....” మెహ్రోత్రా చూపులు తీక్షణంగా మారాయి “పేరు బజాజ్ మెమోరియల్ స్కూల్!”

రాణా తలవంచుకొని టేబుల్ వైపు తదేకంగా చూసాడు. పేరు గుర్తుకు తెచ్చుకోవడాన్కి తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తూ.

“నో. కాదు. ఆ పేరు కాదనుకుంటూ. టీచర్ చెప్పాడు ఆ స్కూలు పేరు. కాని నాకు గుర్తుకు రావటంలేదు. ఆ టీచర్ కి ఓ చెయ్యి మొండి చెయ్యి. అదే జ్ఞాపకం వుంది. కాని ఈ క్లూ మీకు ఉపయోగపడక పోవచ్చు.”

కొద్ది క్షణాలు రాణా ముఖ కవళికల్ని స్టడీ చేసాడు పోలీస్ సూపరింటెండెంట్.

“ఆల్ రైట్! నేను చెప్పింది నిజమైన పేరు కాదు. నీకో లిస్టు చూపించబోతున్నాను, గుర్తుపట్టగలవేమో చూద్దాం” అన్నాడు ఓ కాగితాన్నిస్తూ. (సశేషం)